

MISSINGSCHE

COURANT

Bepaling der Commissie tot bevestiging der bezwaren omtrent het onderwijs.

Wij, het besluit, houdende benoeming eener Commissie tot onderzoek der bezwaren en het voordragen van maatregelen tot het stuk van het onderwijs, in de *Staats-Courant* van 10 dezer aantrollen, — daagde er, wij willen het niet ontkennen, een helder verschil voor onzen geest.

Wij moege zijn, dat wij zulk eene allerdingendste behoefte hadden, om allans eenige hoop voor de toekomst te kunnen hebben. — waarvoor dit besluit ons zoo bijzonder welwillend is, wij geloofden nogtans niet te overdrijven, toen wij de zelve zeiden: »dit besluit bewijst, dat men klagen en verhooren, dat men noodige verbeteringen wil gaan maken.

Wij hebben een ruim veld om in lofsuitingen uit te weiden! wij willen echter niet voorbarig zijn. Bekomt het werk der Commissie, eenig gunstig resultaat; gelykt het niet naar de Commissie, welke wij vroeger hebben zien bevestigen tot herziening der grondwet, tot het voordragen van wijzigingen, enz. dan zij dubbele, neen duizendvoudige, van Koning WILLEM II, aan zijne raadslieden, aan de zelve. Nu alleen ontvange nog slechts de regering, in deze poging, ten goede, onze gelukwensching en onze goede toejuiching.

Wij hebben te hopen, dat mannen van erkende bekwaamheid, die Commissie zijn benoemd, en dat, waar op enkele punten eenige neiging tot overdrijving te vreezen zoude kunnen zijn, voor een behoorlijk tegenwicht aan de andere zijde zal worden gevonden.

Wij verheugt ons thans, dat wij bij ons onderzoek der »Nog te leemten en gebreken in de grondwet» enz. [Vlissingse Couranten van den 18^{en} en 25^{en} Augustus II. N° 99] eenigzins uitvoerig onze beschouwingen ook over dit onderwerp hebben medegedeeld.

Wij waren mogelijk, dat de eene of andere wenk, daarbij de overweging in de tegenwoordige oogenblikken eenmaal eenwaardig werd geacht.

Wij wisselijk is, bij het besluit, bepaald het onderzoek te doen, tegen de thans bestaande verordeningen ge-

te doen, dat wij al die bezwaren bepaaldelijk kennen, schijnt ons de openbare tolken reeds voorlang den hoofdpunt der zelve genoegzaam te hebben aangewezen, om te kunnen aannemen, dat de meest algemeen geopperde zullen

de zyde onzer Roomsche-Catholyke landgenooten:

de beperking van het getal bevoegde onderwijzers in Steden en Gemeenten, waardoor verhindert wordt, dat waar de plaatsen door Protestantsche onderwijzers zijn bezet, zich ook onderwijzers van de R. C. Godsdienst nederzetten, en bijgevolg de kinderen van R. C. ouders het onderwijs genieten, dan dat van Protestantsche

het niet voldoende zijn van het bezit eener acte van bekwaamheid, om zelfs bij de gezindheid van het Plaatselijk bestuur van de notabelste ingezetenen, eenen openbaren toestand te kunnen doen benoemen, maar het vereischte, bij een vergelijkend examen zich niet anderen te laten waarby dan de scholopziener in de gelegenheid is, zich niet ongewigten invloed uit te oefenen, en in allen ja, den palm der overwinning aan den best theogevormden-candidaat doet te beurt vallen, maar ook en den meer menschkundigen en meer praktisch bekwaamen, wiens geloofsbelijdenis hem voor de plaats geschikt, en voor de ouders meer aangenaam en wenselijk zou doen zijn, doet achteruit stellen.

den te grooten invloed, ook in andere opzichten aan

de scholopziener, (niet zelden van eene andere geloofsbelijdenis, dan het meerendeel der ingezetenen, van hun ressort) op de bijzonderheden van het onderwijs toegekend; en, met opzigt tot de financiën ter bekostiging van den onderwijzer, der lokalen, enz. ook wellicht den al te beslissenden en overwegenden invloed der plaatselijke besturen, van de gouverneurs en de gedeputeerde staten.

d. In het verbod van het onderwijs op de scholen in de godsdienstige waarheden van een bepaald geloofsstelsel.

e. In het misschien niet behoorlijk genoege verzorgd zijn voor het door R. C. hoofd-onderwijzers, op kosten des Rijks, aan te wreeken van bekwaame onderwijzers van de R. C. godsdienst, waarbij dus niet naar eisch zou gelet zijn, op het gemeenschappelijk bezwaar van R. C. ouders, om hunne zonen, in het voornaamste tijdperk hunner opleiding en geestontwikkeling, aan Protestantsche hoofd-onderwijzers toe te vertrouwen.

f. In den te geringen invloed welke van de zijde der ouders kan worden uitgeoefend op de samenstelling der plaatselijke schoolcommissiën.

Aan de zyde onzer Protestantsche landgenooten:

Het bezwaar onder lett. d. reeds hierboven omschreven; benevens wellicht ook in sommige Gemeenten dat onder lett. a. vermeld.

Tegen de meeste der hier vermeldde bezwaren hebben wij in onze voorgenoemde beschouwingen eenige middelen in overweging gegeven, waarbij wij echter volstrekt gemeend hebben te moeten afkeuren: het toelaten, hetzij als openbaar, hetzij als byzonder onderwijzer, van personen, welke geene acte van bekwaamheid en van goed zedelijk gedrag kunnen produceren. De vrijheid van het onderwijs zóóver uit te strekken zouden wij, in een verlicht staatsbestuur, als eene onvergoefelijke onvoorzigtigheid, als eene noodlottige dwaling beschouwen.

Omtrent het punt van het geven van Godsdienstig onderwijs op de scholen, wenschten wij overigens hier nog een woord te zeggen.

Als voornaam vereischten beschouwen wij hierbij:

Vooreerst, dat, wanneer er besloten wordt, dat zoodanig onderwijs, bijzonder ook ten aanzien van het leerstellig van iedere belijdenis, op de scholen zal kunnen gegeven worden, men tevens zorg, dat dit onderwijs doeltmatig en grondig zij; en dat, wanneer men de thans bestaande onderwijzers, zij gemis eener daartoe ontvange bijzondere opleiding, hiertoe niet in slaat oordeelt, — de hooge collegien van ieder kerkgenootschap vooreerst duidelijke en bepaalde regelen en voorschriften vaststellen, aan welke de onderwijzers zullen gebonden zijn.

Ten anderen, dat aan zoodanige onderwijzers, welke kinderen van ouderen van verschillende geloofsbelijdenis op hunne school hebben, en waar geene middelen in de Gemeente voorhanden zijn, om het gewone onderwijs voor die van elke belijdenis afzonderlijk door verschillende onderwijzers te doen plaats vinden, door de zorg der Kerkbesturen een geschikt persoon aan den onderwijzer worde toegevoegd, welke op gezette dagen of uren, buiten tegenwoordigheid der kinderen van de andere geloofsbelijdenis, met het theologische gedeelte van het onderwijs belast is, — voor zoover dit namelijk zou moeten afwijken van de belijdenis van den onderwijzer zelve; — aan hoedavigen persoon het dan mede tot taak zou kunnen gesteld worden, zich te houden aan de regelen en voorschriften, door het hoogere kerkelijk collegie vastgesteld.

Ten derde, dat het al of niet geven van het leerstellig Godsdienstig onderwijs in de scholen bij de wat aan de bevoegdheid en beslissing worde overgelaten der Plaatselijke Commissiën, zamengesteld, als bij onze bovengenoemde beschouwingen is aan de hand gegeven.

Door deze voorzorgen zullen de onvermijdelijke bezwaren, misbruiken, onregelmatigheden en botsingen, anders uit deze verandering, en meerdere vrijgave in het stuk van het onderwijs te ontstaan, zoo wij meenen, voor een groot deel kunnen

den worden vormeden; terwijl het van zelve spreekt, dat, dien onverminderd, aan de ouders geheel zou moeten worden vrijgelaten; of zij al dan niet hunne kinderen aan het theologisch gedeelte van het onderwijs, door wie dan ook gegeven, willen doen deelnemen.

Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 13. November. Men meldt uit Alexandrië dd. 9 November: Sedert het jaar 1798 heeft de Nijl nimmer zulk eens hoogte bereikt gehad als dit jaar. De Nijl-meter toekent omstreeks de 25 ellen. In Opper-Egypte zijn meer dan 150 dorpen weggespoeld, en van Kairo tot Allé ziet men van de aan den vloed gelegen gehuchten niet anders dan de daken van eenige steenen huizen en de toppen van eenige ladelboomen uit het water uitstekende. Ook zelfs sommige magazijnen van den Onderkoning zijn vernield en het zich daarin bevindend graan, deels weggespoeld, deels onbruikbaar. Men voorziet alom de ergsten hongernood, want al waren de overgeblevene voorraadschuren ook nog zoo goed voorzien, zoo kan men bij de verwarring, die tegenwoordig in de lands-administratie heerscht, niet dan weinig iets daarvan verwachten, en tot overmaat van ellende heeft men ook nog de pest te duchten, die meestal omrent dezen tijd van het jaar verschijnt en gewoonlijk des te heviger woedt, naarmate de overstromingen sterker en langduriger geweest zijn. Egypte heeft alzoó hongernood, oorlog en pest te voorzien. Alle Europeanen bejaveren zich ook reeds om een land te verlaten, waar leven noch eigendom langer veilig zal wezen, maar wellicht zullen velen van dezelve niet in staat zijn, de hiertoe benodigde kosten te dragen.

Abbas-Pacha, gouverneur van Kairo, heeft de beide Engelsche hotels reeds doen sluiten, al de ploister-plaatsen van Suez onder den voet doen halen en zes Engelsche officieren, die over Suez naar Indiën wilden reizen, in hechtenis doen nemen; de Russische en Engelsche Consuls heeft hij gedwongen de stad te ontruimen, de eerstgemelde is reeds naar Europa gekeerd, maar de ander, die sedert 20 jaren in Egypte gevestigd was, heeft van *Mehemed-Ali* verlof bekomen, om als partikulier in het land te verblijven.

Al de van Kairo herwaarts komende Europeanen stemmen hierin ooreen, dat er dof minnogen onder de bevolking heerscht. De nationale gardes vervloeken de hardnekkigheid des pachas, en dragen reeds scherpe patronen bij zich, om zich te weer te stellen, ingevalle men hen met geweld tot het uittrekken uit Kairo wilde dwingen. Zij zijn op hunne hoede, om zich niet te laten verschalken zoo als de jonge werklieden uit de fabrieken, die men de eer heeft aangedaan, hen mede tot korpsen nationale gardes te vormen en die men voorts naar Syrië heeft opgezonden. Het gansche mannelijke gedeelte der bevolking moet zijnen tijd aan het exerceren ten beste geven, en is alzoó buiten verdienste, waarvan stelen en rooven het noodwendige gevolg zal zijn, en daar de verwarring, die steeds alle zware branden vergezelt, het gunstige oogenblik tot diefstal en plundering biedt, moet men zich ook op herhaalde brandstichting voorbereid houden. Bij een der laatste branden, die in Kairo heeft plaats gehad, heeft de Effendi, die het opzigt over een der openbare scholen heeft, zijne kweekelingen op den roef uitgezonden.

Het is het bericht van dezen toestand van zaken, hetwelk *Mehemed* genoopt heeft in persoon eenen togt naar Kairo te doen, ten einde op de plaats zelve de door de omstandigheden gevorderde maatregelen te kunnen nemen.

Reeds vroeger is gemeld geworden, dat er gebrek was aan zwavel tot het maken van buskruid, thans kan men hier nog bijvoegen, dat er ook gebrek is aan salpeter, ten gevolge van de onvoorzigtigheid die men gehad heeft, om de ontzettende hoeveelheid, die hier gewonnen wordt, bijna geheel te verkoopen en naar Europa te verzenden, en dat door de overstromingen de meeste salpeter-fabrieken verwoest werden, zoo dat men, na dat het water weder geweken zal zijn, zal moeten beginnen met het bouwen van nieuwe fabrieken, en intusschen is de laatste voorraad van buskruid, die men in de magazijnen had, reeds naar Syrië opgezonden.

Den 10^{en}. Heden heeft er hier eene soort van oorlogs-demonstratie plaats gehad. De voor de haven kruisende Engelsche schepen hadden gisteren avond vier Grieksche schepen waartegenomen, die zoo het scheen derzelver waakzaamheid poogden te ontkomen. Tegen 10 ure in den morgen werd een dier vaartuigen door een linesschip nagejaagd, het gejaagde vaartuig nam de rigting naar het fort Diamant en de nieuwe haven, waar het groote oorlogschip hetzelfde, uit hoofde van het laag water niet konde volgen, het linesschip deed alzoó 10 of 12 schoten, maar die wegens den te grooten afstand niets konden uitrigten. Op dit sein kwam evenwel eene kor-

vet-toeschieten, die den Griek weldra zoodra begooch terhalen, dat deze alle zeilen moest bijzetten om het te komen. De korvet, die men thans voor eene Oostenrijksche erkende, sneed den Griek, even voor deze de haven te bereiken, den wind af, zwenkte en begroette hem met paar kogels, die het noodzaakte zich over te geven. Het korvet leverde den prijs aan het linesschip en begon hare op nieuw op de andere Grieksche vaartuigen. Dit is eene gebeurtenis, waarvan men vruchteloos een voorbeeld in de geschiedenis zou zoeken; dat eenig vreedzaam schip zoude in eene haven is komen nemen en dat de wel van gevoorziene batterijen der haven zulks zijwendig zou blijven zien. Misschien heeft *Mehemed-Ali* verzuimd gehad instruat voor zoodanig geval te geven en heeft niemand zijner oren de verantwoordelijkheid, van het vuur te doen open op zich durven nemen. *Mehemed* is de eenige die de verdigings machine in beweging brengt, waar hij zich niet vindt, staat dezelve stil.

Daar de blokkade nog niet aan de Engelsche koop aangezegd was geworden, hebben deze den 11. eene bezet afgevaardigd naar den voor de haven kruisenden Engelschen Kommodore, om berigt deswege in te winnen.

De Kommodore heeft aan deze betending geantwoord, dat de blokkade den 6. begonnen was, alzoó hij op dien dag dépêche had ontvangen; hij had zulks aan den Minister *Bey* aangeschreven en dezen de brieven voor de onderzocht Consuls toegezonden. (*Boghos-Bey* had die brieven te houden); ten gevolge der van wege het Oostenrijksche laant bekend gemaakte dépêche is evenwel toegegeven, dat de schepen tot den 16. toegelaten zouden worden. De vier vermelde Grieksche vaartuigen, die levensmiddelen aan hadden, zijn hierop in de nieuwe haven binnengevloepen. 16. Het kluchtspel van uitrusten der vloot is in de tien dagen op nieuw voortgezet; de voor dezelve beoogde artsen nemen uit het hospitaal van Alexandrië, dit gesticht, hetwelk omstreeks de 1000 lijdens heeft, tot verpleging van dezelve niet anders meer zal hebben den docter en den chirurgijn en chef.

Men meldt uit Rome dd. 3 November: De onrustige geruchten, welke in de laatste dagen ten opzichte der verminderende gezondheid des H. Vaders zijn verspreid worden, schijnen zich helaas te berestigen. Gisteren pleegte mis wegens Allerzielen, kwam Z. H. niet te voorschijn; intusschen verzekerde men, dat de Paus morgen bij de tige mis in San Carlo al Corso niet afwezig zoude zijn, ieder ziet dus dat oogenblik met groote belangstelling moet, terwijl in het pauselijke paleis een ieder dacht te zijn op het geheim houden van Z. H. toestand de verschijnselen, die zich beurtelings vertoonen.

Te Turijn is men zeer bezorgd wegens de gemeenming in Savoye. Daar moet namelijk vrij algemeen zorgbarende stemming heerschen, en bespeurt men vele warigheid met de Fransche bewegingspartij, welke wordt geblazen door oproerige geschriften, zendelingen en dagelijks uitgesprokene geruchten; zoo verspreide men ook het schandelijke sprookje, dat eene geheel kompanie Piemontesche regement Koningin met zak en pak van wachtpost Beauvoisin naar Frankrijk was gedescerteerd; verloopt een dag, waarop niet andere dergelijke geruchten omloop worden gebracht.

Uit Milaan wordt van 8 Nov. berigt, dat de Po en de door veel regen en de geweldige sciroccowinden zoodanig zwollen en buiten hare oevers zijn getreden, dat onder den vlek Ticino geheel is overstromd, en de noodzaak is naar de hoogliggende plaatsen te vluchten. Te schipbrug over de Po bij Mezzane Corti is vele wegen in de nabijheid van de Po onbruikbaar.

Men schrijft uit Weenen den 10. dezer, dat in de van Venetië een fregat wordt uitgerust, hetwelk zich tot keizerlijk eskader op de syrische kust moet vereenigen, boord waarvan de oostenrijksche artilleristen en een azen, welke in dienst der Porte treden, naar Syrië zullen gebragt worden. Verscheiden officieren bij de cavalerie fanterie hebben verlof gekregen zich insgelijks derwaarts te geven, om tot de organisatie van het turksche leger te medewerken. Deze officieren zullen aangemerkt worden groot verlof vertrokken, en kunnen ten allen tijde hunne bij het keizerlijk leger weder hernemen, terwijl elk in de turksche dienst een rang hooger gesteld zal worden.

FRANKRIJK.

PARIS, den 15. November. Het tegenwoordige is, naar men verzekert, voornemens om aan de noodige voorschotten te vragen tot het op de been brengen van een armee van 800,000 man. Dit cijfer zal eene uitgave van 150 millioen vereischen. Deze inlichting aan de commissie voor het adres in de beide kamers is worden.

heden melden, dat het Jordaan-water, waarmee de *Chateaubriand* aan het hof ten geschenke is gegeven, overblijfsel zijner reliëfs uit het H. door hem-zelft randaar meegevoerd. Dit is even- 40 jaren geleden; zou 't Jordaan-water nog lang bewaart kunnen worden?

Te Parijs was deze week een groote toeloop in het koffij- van *Dagnous* (rue de l'Ancienne-Comedie), waar te- open tafel gehouden wordt, en men te kijk gesteld vond een interpestel van 2 meter hoog, en wegende 250 kilo's: hand bestond uit 10 hazen, 10 kalkoenen, 50 patrijzen, 4 verache varkenschinkels, en 4 kalksbouten.

BELGIE.

BRUSSEL, den 15. November. Zekere *Maria Theresia*, jonge dochter, wonende in de Sleutelstraat te Brus- den 13. November haar 103. jaar bereidt, en dit in mot van al hare zinsvermogens.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, den 14. November. Gisteren morgen is al- derdientig misje, inwonende bij haren oom, den doob op het bed, en de nevens haar liggende in een bewusteloozen toestand op hetzelfde gevon- vernoot, zoo zulks aan verstikking moeten worden der dewijl zich in dat slaapvertrek, dat zeer klein was, eene sloof met vuur en eene brandende lamp hebben, waardoor de stikstof-lucht hoogstwaarschijn- den zich in de test bevindende turf is veroorzaakt

In den voormiddag van den 14. dezer, heeft de directie landsche redding-maatschappij op het strand te Zand- reeven gedaan met eene mortier, bestemd om eene lijn op te werpen van gestrande of in gevaar zijnde sche- der profneemingen hebben, uitmuntend voldaan. De hebben aanvankelijk plaats gehad tegen den zwaren en desniettegenstaande is de kogel, met de lijn er eenen opgerigten mast van ruim 30 voeten hoog, worpen, tot op meer dan 130 vadem en afstands, en genoeg, om eene op onze kusten gestrande kiel in op-met den wal te brengen. Later zijn de schoten halver wind naar zee, en bij dezen bragt de mortier al met de lijn er aan, tot eenen afstand, zoo verre strand verwijderd, dat er niets te wenschen over bleef. Dus alte reden deze profneemingen als gelukkig ge- schouwen, en zich te verheugen over de aanwinst nwe middel van redding, waardoor voorzeker een menschenlevens zullen behouden worden.

Gemengde Berigten.

Davidson van Virginia heeft een probaat middel om te vliegen in de dikste Amerikaan kan zich, in één uur, dood op zijn ge- derd mijnen ver sturen. (Cour.) Wij hopen, in het belang van volde hardloopers, dat die vliegwerktuigkundige in ons land vragen. De zaak is van het hoogste belang voor de Edelmor- den die met het gure winterweer, of door het niet varen der geruc of door . . . gestromde gemeenschap, moeilijk op hun is. In een dubbel gevoerde makintosh gewikkeld, een en jonijnenvel, eene muts van vossenhaar, een paar laarzen van ot- de bril van *Magnus Murus*. Aangehouden, . . . opgestegen, . . . Paf! daar zijn ze. — *Abd-el-Kader* is wederom ge- onder en zijn leger versterkt; intusschen worden er verster- het Fransche Gouvernement gevraagd, om de overwinning ssten — Twee Baronen van *Zuylen van Nijvelot*, te Am- den Doele aangekomen. — De Duivel op krukken, ver- door *Johannot*, 40 cent per livraison, bij Ca- sardam. — Tot de Franschen overgelopen met bagage en het in de harer bevaligheden, de Sultane-Favorite van den *Nevada* genaamd. Deze dame is onder de menschelievende lei- zucht. Chef d'Escadron, te Parijs aangekomen. Men geloof, dat de igeen, bij de schoone sorail-desceur les in de Oostersche bloemen- en aange. — De diensdoende Adjutanten van Z. M. zullen, volgens te zullen een aanzienlijke gratificatie ontvangen (H. B.) — Er wor- de lokale voor de hooge beambten te Amsterdam, bij de in- valenheid gered gemaakt; de huisvesting in de hotels is niet arwaar. Een transport bedelaars voor de Ommerchaans gepasseerd, Rotterdam (H. B.) — Guirlandes worden bij voortdurend in de de el verkocht, terwijl een vriend van zinnige illuminatiën stadgenooten, par economie de *Chandelies* aanraad, hunne de kaptenmakers en niet bij de tijmerlieden te bestellen. (verderlijke zinnigheid!) — *Mehomed-Ali* gaat altijd in zijn vol- voort, en de jonge graaf van Parijs lijdt schrikkelijk aan het bois de Boulogne en de parken van Vincennes en Versailles geplunderd om geheel Parijs bij de aankomst van *Napoleons* la groenen. — De Leijdsche studenten beklagen zich in de No 2820, dat zij door het Leijdsche gepeupel half lam wor- de No staat het letterlijk en de politie de zonen van Minerva schenkomt weigeren. — De heer E. te Amsterdam schrijft in een ho- mer, dat men niet alleen zorg moest dragen de hovelingen troepen goed te loopen, ten einde de burgers in huane lichte niet te storen!!! — Op het geallieerde eskader voor den kwaadardige ziekten groote verworpingen aan. — De F. E. van *Leijdscheld*, residentie in de keizerskroon, Kal- 44 braktes, echt ras, uit de hand te koop, No. 50,687. —

De noodbrug van *Mosses en Aarschkerk*, op de Hooftracht is gevaarlijk. — Door het hof is ter opvoering in den Franschen schouwburg, gekozen *Le Misanthrope* (de menschenbater) van *Moliere*.

Mengelingen.

VOLESLIED.

(Ald de opvoering totkomst te zingen.)

Wijze *Wien Nederlands bloed.*

Wien 't Holl. bloed door de adren stroomt
Van elken kluisster vrij,
Wien niet van gouden bergen droomt,
Verhef zijn lied als wij!
Wie hier, al is zijn schat niet veel,
Van heiligen ijver brandt,
Die zing met ons, uit heesche keel,
Van 't lieve Vaderland!

Ons lied ruich heinde en ver alom,
En maakt den trotschen Brit
Van hooggespannen aandschl stom,
Waar hij bij 't rotsbeef zit.
Hij zie, hoe in ons dierbaar land,
Waar vader *Willem* troont,
Het hart van louter liefde brandt,
En echte geestdrift woont.

Wat nood, al trekt men ons de huid
Tot over neus en oor,
Al zuigt m' ons bloed ten polsen uit:
Wij zingen daarom door.
Wat nood, al grijnst ons ook van ver
Dat grimmig nachtspeok aan:
Het is voor ons de morgenster
Van grootscher volksbesaan.

Geen nood! Wat noot aan moeders borst
Dit wicht van pijn en smart?
Waartoe 't nog langer omgeloersch,
Gekoestert aan haar hart!
Het kermt 'om brood! — Ons brood is heon,
Het vaderland gebiedt.
Al knaagt de nood aan merg en been,
Wij, braven, eten niet.

Hier staan we ootmoedig en beleefd,
Maar kaal en modernsakt,
Terwijl, hoe 't lijf van koel ons heeft,
Ons hart van geestdrift blaakt:
Hier staan we en brengen lijf en goed
Als willige offerand
't Is wijsheid alles wat gij doet,
Grootgeestig vaderland!

Wel kermt en klaagt te huis ons kroost
Gekweld door hongersnood:
Wel zit onze ega zonder troost
En snakt vergeefs naar brood:
Wel pijnt die aanblik ons 't gemoed,
Wel rijt hij 't hart van een,
Wel gilt, waar zóó de honger woedt,
De wanhoop: God waarheen!

Wij offeren gade en kroost u op!
En doen onz' eed gestaud
En heffen fier de vlag in top
Voor 't lieve vaderland.
En slaat de dood die armen neer . . .
Wat nood: zij rusten zacht!
Wat offer doet den boezem zeer
Aan 't vaderland gebragt?

Wij derven gaarne 't schamel brood,
Al junkt ons ook de maag,
Als 't dient tot stilling van den nood
Der heeren in den Haag.
Wij leven (moet het) van den wind
En rukken, naar 't behoort.
Het land in 't rond met vrouw en kind
Naar 't gastvrij *Fred riksvoord*.

En roept de krijg, voor 't Land en de Eer,
Ons op naar 't oorlogsveld,
Dan ziet ge ons als scherminkels weér,
Ontvleescht; ontmergd, ontyeld.
En zinkt, door sabel of kartouw,
Ons rif vermeld in 't zand,
Dan snikt het luid, zijn' eed getrouw:
» O Dankbaar vaderland! »

(Mepp. C.)

RIJTSWEKEN.

Een innemend en aanvullig diefsmisje treedt met neer-gelegen-oogen-voor-de-balie-der-correctionele-regtbank, waar zij eene klacht had ingeleverd tegen mevrouw . . . hare meesters, die door slagen met eene tang haar wit vel gevekt en hare schoone oogen met blauwe kringen omringd had. Mra vertelt haar wedervaren op de volgende wijze: » Ik bevond mij reeds eenigen tijd buiten dienst, toen eene vriendin mij raadde de advertentie in de courant te lezen; dan, verzekerde zij mij, zou ik spoedig aanwijzing van eene geschikte plaats vinden. Inderdaad zag ik na eenige dagen dat eene dame een jöng, zindelijk, trouw, zachtaardig en zedig kindermeisje zocht. Daar ik nu, zonder mij te beroemen, zeggen kan al die eigenschappen te bezitten, gelijk het getuigenis mijner twee vorige diensten uitwijst, zoo begaf ik mij naar de dame. Aanvankelijk was ik, toen ik ze zag, verwonderd dat zij op hare jaren een kind had, hetwelk oppassing behoefde; doch ik bedacht: zij zou zeker dezelfde grootmoeder zijn."

De beklagde: » Onbeschaamde!"

De president: » Mevrouw, wees zoo goed de klagster niet in de rede te vallen."

De beklagde (met krijtscheide stem): » Veroorloof dan ook niet dat dit schepsel mij beschimpe."

President: » Ik ken mijnen pligt en bijaldien de klagster u beschimpte, zou de rechtbank het niet toelaten. . . (aan de klagster): » Vaar voort."

De klagster: » Merrouw beschouwde mij van het hoofd tot de voeten, bezag mijne handen, liet mij de tanden toonen, kortom het onderzoek nam geen einde. . . Daarna vroeg zij mij naar mijne geboorteplaats, naar mijne familie, mijne gewoonten, mijne neigingen, of ik godsdienstig was, of ik 's morgens en 's avonds mijn gebed deed, of ik gevaccineerd was. . . Ik kan u niet zeggen wat zij mij niet al vroeg. Ik antwoordde echter tot mevrouws toevredenheid; zij zeide: ik geef / 100 uur, als u dat bevalt kunt gij morgen in dienst treden. Ik nam het aan, en vroeg den kleinen te mogen zien. Zij schelde en zeide: Breng Lowe. Terstond kwam de knecht weder binnen en een hondje dat boyen alle beschrijving gelijk en kwaadaardig was."

De beklagde: » Nu wordt het al te erg. . . Die babbelaarster respecteert niets, niet eens den dood." **President:** » Ik verzoek u nogmaals, mevrouw. . . **De beklagde:** » Naar het schijnt is hier alle bescherming slechts voor de jufvrouw."

De klagster: » Hier is uw pleegkind, » sprak mevrouw; » Gij hebt hem te verzorgen; te kammen, » te laten wandelen. . . ik recomandeer u de grootste zachtaardigheid. . . verwen hem, laat hem in alles zijn wil doen. . . Ik verwonderde mij niet weinig, dat mevrouw mij zoo veel vragen gedaan had om mij ten slotte slechts haren hond te vertrouwen; daar intusschen de betrekking niet te vermoedend was, liet ik het mij welgevallen en trad den volgenden dag in dienst. Dageelijks moest ik nu de hardste verwijten hooren. Wilde Lowe niet eten, dan had ik hem ziek gemaakt; scheen hij treurig dan had ik hem mishandeld. . . **De President:** » Maar om nu tot de mishandelingen te komen, waarover gij klaagt?"

De klagster: » Ik moet u zeggen dat Lowe een gebrek had, namelijk dat hij bij elken mesthoop bleef staan, om te zien of er ook een been om te kluiwen in was. Daar mevrouw mij gezegd had, dat ik hem in alles te wille moest zijn, liet ik hem begaan. Een morgen reed nu een rijtuig, dat bijzonder snel aankwam, over Lowe, die zich niet spoedig genoeg weg maakte, heen, en het rad verpleet hem den nek. Toen ik daarop t' huis kwam en het mevrouw berende verhaalde, overlaaide zij mij met scheldwoorden; en eene tang van den haard nemende, sloeg zij mij in 't gezicht. . . mijn rechter oog is geheel zwart. . . een weinig hooger en zij sloeg het mij uit."

President: » Gij hebt haar niets gezegd, dat haar vertoornen kon?" **Klaagster:** » Niet in het minste, mijnheer. Ik zeide haar slechts dat het gebeurde mij ten uiterste speet, doch buiten mijne schuld was."

President (aan de beklagde): » Gij hebt de verklaring van het meisje gehoord. Hoe konde gij u zoo ver vergeten?" **Beklaagde:** » Het is een monster! ik had ze moeten vermoorden, gelijk zij mijn arme Lowe vermoorden liet. Hadt gij hem gezien! hij was zoo lief, zoo schelmisch, zoo verstandig!" **President:** » Wij zijn niet hier om eene lofrede op uwen hond te hooren; hebt gij iets ter uwer verdediging bij te brengen?" **Beklaagde:** » Thans nog, nu hij opgezet is, heeft hij zijn snigger gezigt behouden, gij zoudt zweren dat hij met u spreken wilde." In weerwil van alle pogingen des presidents was er van de beklagde niets anders te vernemen; die steeds voortvoer de schoonste lijkrede op hare keffen te houden. De rechtbank veroordeelt mevrouw . . . tot vijfzig gulden boete, en / 25 schadevergoeding ten behoeve der klagster. (Arrh. C.)

MIDDELNPRJZEN

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG

den 19 November 1840

De Nederlandsche Nieuws.	De Nederlandsche Nieuws.
O. Walcher. Tarwe	9.15
Nieuwe dito dito	8.50
O. Zeeuwache Tarwe	8.75
Nieuwe dito dito	8.00
Rogge	6.10
Winter Gerst	5.25
Zouten Gerst	4.50
Walcher. Paardewonen	5.40
Idem Bruins Boonen	1.25
Idem Witte Boonen	1.00
Idem Witte Erwten	7.25
Idem Groote Erwten	7.85
Boekweit	5.50

Tarwenbrood het Ned. Pond 18 en een halve cent. Mastelbrood 16 en een halve cent. Roggenbrood 14 en een halve cent.

Verkoopingen.

VLISSINGEN, den 20 November. **Saert**, den 18, daer zijn alle trede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Herman Eliasbeth, B. Middendorp, de Vrienden, J. C. Meppel, F. Schijman, Sijthille, Gesina, J. R. Ruker, de van Rijn, zaai, L. Reine, J. R. Jansen, Hull, stukgoederen, Balla, S. O. S. Wanden, houtwaren, de vrouw Aaltje, H. P. Wubben, Detsen, Jeannette, G. F. Otten, Fadderredder, gars, Richters, L. de Villa Nova, vijgen.

Voor Gend bestemd:

Anroga, G. Schulte, Riga, lijnzaad; Lima, A. M. Dooyier, lijnzaad; Delphine, H. Abrams, Riga, lijnzaad.

Voor Rotterdam bestemd:

De Onderneming, H. A. Jongbloed, Obstande, ballast.

Voor Vlissingen bestemd:

The Eagle, J. Nicholson, Newcastle, steenkolen.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze rede naar zee: Sardijs, J. Lindje, Newport, ballast; Eliza, C. Muller, Menin, laast; Danmark, A. C. Thaur, Rio Janeiro, ballast; de Anna, N. L. Marseille, stukgoederen; Henri, welletij, P. Jansen, Ronden, ballast.

Van Gend gezeld:

Pegusa, J. Pfenkpack, Villa Nova, ballast.

Van Rotterdam gezeld:

Le Duinkerquois, H. Salome, Duinkerken, stukgoederen.

Advertentien.

Manufacturen.

* * * De ondergeteekende heeft bij deze zijne \$ \$ Begunstigers, dat hij van de beste fabrieken ontvingen DIVERSE WINTER-KLEEDINGSSTOFFEN: Mascara rayé, Chiné, Crop, Rachel, Mou de-Laine, Percal-de-Laine, gebrocheerde en Merinossen, Zijden Omslagdoeken, gewatteerd en gewatteerd, gehoorde Groe-de-Naples, poente vele andere artikelen meer, welke tot zeer lage prijzen zullen worden gesteld.

Grootte Markt, Lett. C. No. 6 en 7.

MIDDELBURG, den 17 November 1840.

P. DEKKER.

* * * Ligt in lossing voor J. B. WIBAUT, gedete en de volgende Week, de Brak Eagle, J. Nicholson, van New-Castle, met eenen ladende brandende GROVE STEENKOLEN.

VLISSINGEN, den 20 November 1840.

* * * De ondergeteekende heeft de eer bekend te maken dat hij is uitgepakt bij den Heer PETERS, Hotel de Commerce, met een schoone keuze van KRAGEN, PELERINES, een mooi assortiment van leerde DOEKEN, alles tot zeer lage prijzen. Maandag avond.

VLISSINGEN, 20 November. MERTENS BODE.

STOOMJAGT,

varande tusschen MIDDELBURG en ROTTERDAM

gedurende de maand November 1840:

Van Middelburg.	Van Rotterdam.
Zondag 22, 's morg.	5. Dinsdag 24, 's morg.
Donderdag 26, " 7.	Vrijdag 27, " 8.
Zondag 28, " 6.	Dinsdag 1, " 7.
Donderdag 3, " 6.	Vrijdag 4, " 7.

Ter Drukken van P. WEDTS-DE SWART.